Τῇ 19ῃ Νοεμβρίου 1909 Θεσσαλονίκη

Ἀγαπητὲ Δημήτριε

Σοῦ ἔγραψα χθὲς μὲ τὸν Μιχαηλίδη ἀλλὰ
ὅποτε σοῦ γράφω τὸ βράδυ τὸ πρωΐ δὲν
θυμᾶμαι ὅτι σοῦ ἔγραψα τὰ ἴδια καὶ τὴν
ἐπομένη. Σοῦ γράφω ἀπὸ τὸ γραφεῖο
τῆς Ἑταιρείας. Ἐδῶ ἔχει πολὺ κρύο
καὶ χιονίζει. Ἐγὼ ἔχω τὸ κρύο μου
καὶ δὲν ὑποφέρω. Ἀπὸ τὸ πρωΐ ἔχω
πονοκέφαλο καὶ ἀδιαθεσία. Ἔφαγα
μόνο ἕνα πορτοκάλι καὶ ἕνα μῆλο
καὶ ἔπινα τσάϊ. Ἀπὸ τὸ μεσημέρι
ἔχω πυρετὸ καὶ ἔχω ἀνάγκη
ἀπὸ ὕπνο. Ἔτσι ἔχω ἀποφασίσει
νὰ πάω στὸ σπίτι μου καὶ νὰ
κοιμηθῶ. Ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ ὕπνο.
Ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ ὕπνο. Ἔχω
ἀνάγκη ἀπὸ ὕπνο. Ἔχω ἀνάγκη
ἀπὸ ὕπνο. Ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ ὕπνο.